

solut. Ved bestemmelsen af dette spørgsmål tillægges det i betænkningen væsentlig betydning, at den, der er ansøger til en tjenestemandstilling, efter tjenestemandslovens § 5, nr. 3, har et ubetinget krav på efter anmodning at få meddelt oplysning om ansøgernes navne. En tilsvarende bestemmelse gælder ikke for ansøgere til stillinger, der besættes på andet end tjenestemandsvilkår. Da det ikke findes velbegrunderet at opretholde denne ulighed mellem de forskellige grupper af offentligt ansatte med hensyn til retten til at blive gjort bekendt med medansøgers identitet, indstiller udvalget, at der i forbindelse med offentlighedslovens revision gennemføres en generel bestemmelse herom, der omfatter alle stillinger i det offentlige tjeneste uanset ansættelsesformen. Der henvises til betænkningen side 394, jfr. side 108.

I overensstemmelse hermed foreslås det i det foreliggende lovforslags § 8, stk. 2, 1. pkt., fastsat, at den, der ansøger eller har ansøgt om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste, ubetinget kan forlange at blive gjort bekendt med en fortegnelse over ansøgerne. Bestemmelsen svarer for så vidt til § 7, stk. 3, i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen, hvorefter forhandlingsberettigede organisationer, hvis medlemmer er naturlige ansøgere til en ledig stilling, ligeledes har en ubetinget ret til efter anmodning at få udleveret kopi af ansøgerlisten.

I forbindelse med sine overvejelser herom har arbejdsgruppen i sin rapport bl.a. givet udtryk for, at den finder det af betydning, at der i loven indsættes en særlig bestemmelse, der i forhold til den, der har en videregående ret til aktindsigt end, hvad der følger de almindelige regler om offentlighed i forvaltningen, begrænser adgangen til at udnytte oplysninger udleveret i henhold hertil, navnlig adgangen til at videregive sådanne oplysninger med henblik på offentliggørelse. Der peges i denne forbindelse på, at erfaringerne viser, at der i modsat fald er en risiko for, at den foreslåede ubetingede ret for en ansættelsessags parter til at blive gjort bekendt med ansøgerlisten vil kunne danne grundlag for omgævelser af de begrænsninger, der efter loven om offentlighed i forvaltningen gælder om offentlighedens adgang til at blive gjort bekendt hermed. Arbejdsgruppen har dog samtidig fremhævet, at det nævnte forhold rejser et spørgsmål af generel karakter og derfor muligt bør løses i en bredere sammenhæng. Der henvises til betænkningen side 394 f.

I betænkningen side 343 indskrænker udvalget sig til at påpege den generelle problemstilling til nærmere overvejelse, men tilføjer dog, at erfarin-

gerne i forbindelse med administrationen af den gældende lov næppe kan siges at have afdækket noget akut behov for gennemførelsen af generelle regler, hvorefter der ved indrømmelse af partsoffentlighed i særlige tilfælde kan pålægges privatpersoner en strafsanktioneret tavshedspligt.

På grundlag af de hidtidige erfaringer finder justitsministeriet ikke, at der er behov for yderligere generelle regler, der begrænser den brug, en part kan gøre af de oplysninger, han bliver gjort bekendt med efter reglerne om partsoffentlighed, end den, der indeholdes i straffelovens bestemmelse om beskyttelsen af privatlivets fred.

På den anden side må det erkendes, at det efter ophævelsen af § 2, stk. 2, sidste pkt., i tjenestemandsløven af 1958, hvorefter offentliggørelse af ansøgerlisten kun måtte finde sted med den pågældende styrelses samtykke, er forekommet, at journalister på skrømt har søgt en tjenestemandstilling for som »ansøgere« at blive gjort bekendt med navnene på medansøgere og derefter at foretage en offentliggørelse af disse oplysninger. Noget sådant vil være klart uforeneligt med forudsætningerne for bestemmelserne i § 7 i forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen i de tilfælde, hvor en ansøgerliste nægtes udleveret, fordi hemmeligholdelse er påkrævet efter stillingens beskaffenhed eller en ansøgers forhold. Justitsministeriet har derfor fundet det rigtigst i overensstemmelse med arbejdsgruppens indstilling at foreslå indsat en bestemmelse i det foreliggende lovforslag, § 8, stk. 2, 2. pkt., hvorefter ansættelsesmyndigheden kan pålægge ansøgerne under ansvar efter straffelovens § 152 ikke at røbe medansøgers identitet.

Bestemmelsen afløser for så vidt angår tjenestemandstillinger den nævnte bestemmelse i tjenestemandsløvens § 5, stk. 3, og de tilsvarende bestemmelser i kommunale tjenestemandsvedtægter, der forudsættes ophævet, når der i øvrigt skal foretages ændringer i de pågældende regelsæt.

Til § 9

Efter bestemmelsen skal en myndighed som hovedregel udsætte en sags afgørelse, så snart en part anmoder om aktindsigt, indtil parten har fået en rimelig tid til at gennemse sagens dokumenter.

Bestemmelsen svarer til den gældende offentlighedslovs § 11.

Til § 10

Bestemmelserne i lovforslagets § 10, der hjemler undtagelser fra partens adgang til aktindsigt af